

4. Aðili sem verður bundinn af samningi þessum eftir að breyting hefur tekið gildi í samræmi við 3. t. l. skal talinn aðili að samningnum eins og honum hefur verið breytt.

5. Vörsluaðilinn skal þegar í stað tilkynna öllum aðilunum um móttöku skjala um fullgildingu eða samþykki og um gildistöku breytinga.

20. gr.

1. Sérhver aðili má segja samningi þessum upp miðað við 31. desember ár hvert með tilkynningu til vörsluaðilans fyrir eða hinn 30. júní næst á undan. Vörsluaðilinn skal þegar í stað tilkynna hinum aðilunum um uppsögnina.

2. Sérhver annar aðili má segja samningi þessum upp miðað við hinn sama 31. desember með því að tilkynna vörsluaðilanum innan 30 daga frá þeim degi sem vörsluaðilinn tilkynnti aðilunum um uppsögn samkvæmt 1. t. l.

21. gr.

1. Frumriti samnings þessa skal komið til varðveislu hjá ráði Evrópubandalaganna, nefnt í samningnum „vörsluaðilinn“, sem skal senda staðfest endurrit af honum til allra þeirra sem hafa undirritað og gerst aðilar að honum.

2. Vörsluaðilinn skal skrásetja samning þennan í samræmi við 102. gr. sáttmála Sameinuðu þjóðanna.

PESSU TIL STAÐFESTU hafa undirritaðir sem til þess hafa fullt umboð undirritað samning þennan.

LAGÐUR FRAM TIL UNDIRRITUNAR í Reykjavík 2. mars 1982, í einu eintaki, á ensku og frönsku, og eru báðir textar jafngildir.

4. A Party which becomes bound by this Convention after an amendment has entered into force in accordance with paragraph 3 shall be considered as a Party to the Convention as amended.

5. The Depositary shall immediately notify all Parties of the receipt of instruments of ratification or approval and the entry into force of amendments.

ARTICLE 20

1. Any Party may denounce this Convention with effect from 31 December of any year by giving notice to the Depositary on or before the preceding 30 June. The Depositary shall immediately inform the other Parties of such denunciation.

2. Any other Party may denounce this Convention with effect from the same 31 December by giving notice to the Depositary within 30 days of the date on which the Depositary informed the Parties of a denunciation under paragraph 1.

ARTICLE 21

1. The original of this Convention shall be deposited with the Council of the European Communities, referred to in the Convention as the "Depositary", which shall transmit certified copies thereof to all signatories and acceding Parties.

2. The Depositary shall register this Convention in accordance with article 102 of the Charter of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

OPENED FOR SIGNATURE at Reykjavík on 2 March 1982, in a single original, in the English and French languages, both texts being equally authoritative.

AUGLÝSING

um fullgildingu samnings um sameiginlegan norrænan vinnumarkað.

Í dag var danska utanríkisráðuneytinu afhent fullgildingarskjal Íslands vegna samnings um sameiginlegan norrænan vinnumarkað. Samningurinn var undirritaður í Kaupmannahöfn 6. mars 1982. Alþingi hafði með ályktun 3. maí 1982 heimilað ríkisstjórninni að staðfesta samninginn. Tilkynnt verður um gildistöku samningsins síðar.

Samningurinn er birtur sem fylgiskjal með auglýsingu þessari. Þetta er hér með gert almenningi kunnugt.

Utanríkisráðuneytið, Reykjavík, 22. júní 1982.

Ólafur Jóhannesson.

Hörður Helgason.

Fylgiskjal.**SAMNINGUR**

um

sameiginlegan norrænan vinnumarkað

Ríkisstjórnir Íslands, Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar, sem telja það grundvallarréttindi ríkisborgara norrænu landanna að vera frjálst að starfa og taka sér búsetu í öðru norrænu landi, sem eru sammála um að þetta eigi að geta gerst við efnahagslega og félagslega tryggar aðstæður sem fyrirfram eru kunnar, sem stefna að því að viðhalda fullri atvinnu hver í sínu landi og vinna saman að því markmiði, sem einnig með norrænni samvinnu leitast við að koma á jafnvægi í svæðisbundinni þróun, jafnt innanlands sem milli landanna, sem telja að samvinnu milli landanna eigi að haga þannig að hún styðji aðgerðir hvers einstaks lands fyrir sig til tryggingar samræmdri þróun atvinnumála, að fólksflutningar milli landanna raski ekki jafnvægi á vinnumarkaðnum og sé í heild gagnleg efnahagslegri og félagslegri þróun í þessum löndum, sem stefna að jafnrétti kvenna og karla í atvinnulífi, sem telja að ákvörðun menntunartækifæra í hverju landi og samvinna á því sviði sé mikilvægur þáttur í vildleitinni til að koma á jafnvægi á vinnumarkaðnum, sem vísa til samnings frá 22. maí 1954 um sameiginlegan vinnumarkað, sem vísa til bókunar frá 22. maí 1954 um að leysa norræna ríkisborgara undan skyldu til að hafa vegabréf og dvalarleyfi við dvöl í öðru norrænu landi en heimalandinu, sem 23. mars 1962 gerðu samstarfssamning (Helsingforssamninginn), sem breytt var 13. febrúar 1971 og 11. mars 1974, sem 15. september 1955 gerðu samning um félagslegt öryggi sem endurnýjaður var 5. mars 1981, hafa með tilliti til þeirrar þróunar sem átt hefur sér stað síðan samningurinn frá 1954 var gerður gert með sér nýjan samning um sameiginlegan norrænan vinnumarkað, sem hljóðar þannig:

1. gr.

Í samningslöndunum skal ekki krafist atvinnuleyfis fyrir ríkisborgara neins hinna samningslandanna.

2. gr.

Ákvæði um vinnumarkaðinn í landi hverju mega ekki gera ríkisborgara annarra samningslanda verr setta en eigin ríkisborgara landsins.

Ríkisborgari samningslands sem starfar í öðru samningslandi skal njóta sama réttar og ríkisborgarar þess lands að því er varðar laun og önnur starfskjör.

3. gr.

Stjórnir vinnumiðlana í samningslöndunum skulu í samstarfi sínu og með aðgerðum innanlands stuðla að því að atvinnuleitendur sem vilja vinna í öðru norrænu landi og atvinnurekendur sem vilja leita eftir vinnuafli frá öðru norrænu landi notfæri sér þjónustu hinnar opinberu vinnumiðlunar.

Með þetta fyrir augum geta stjórnirnar í sameiningu ákveðið aðgerðir sem efla aðstoð vinnumiðlunarinnar við flutning milli landanna í því skyni að auka möguleika hennar til að tryggja öryggi einstaklingsins í sambandi við flutning.

Í þessu sambandi skal vinnumiðlunin m. a. hafa til reiðu víðtækar, hlutlægar og raunhæfar upplýsingar og aðra þjónustu fyrir atvinnuleitendur og atvinnurekendur.

Stjórnvöld í samningslöndunum skulu einnig hafa með sér samvinnu í því skyni að tryggja skilyrði til flutnings aftur til baka.

OVERENSKOMST
om
fælles nordisk arbejdsmarked

Regeringerne i Danmark, Finland, Island, Norge og Sverige,
som finder, at det er en grundlæggende rettighed for statsborgere i de nordiske lande frit at kunne tage arbejde og bosætte sig i et andet nordisk land,
som er enige om, at dette skal kunne ske under på forhånd kendte samt økonomisk og socialt betryggende forhold,

som har som mål at opretholde fuld beskæftigelse i deres respektive lande, og som har til hensigt at samarbejdet med henblik herpå,

som også gennem det nordiske samarbejde tilstræber en afbalanceret regional udvikling, såvel inden for deres eget land som mellem landene indbyrdes,

som finder, at samarbejdet mellem landene skal foregå på en sådan måde, at det støtter hvert enkelt lands foranstaltninger med henblik på at sikre en harmonisk udvikling i beskæftigelsen, at flytningerne mellem landene ikke forstyrrer balancen på arbejdsmarkedet, og at det i sin helhed er til gavn for den økonomiske udvikling i disse lande,

som tilstræber ligestilling i arbejdslivet mellem kvinder og mænd,

som finder, at dimensioneringen i hvert enkelt land af uddannelseskapaciteten og et samarbejde herom er et vigtigt led i bestræbelserne på at skabe balance på arbejdsmarkedet,

som henviser til overenskomsten af 22. maj 1954 om fælles nordisk arbejdsmarked,

som henviser til protokollen af 22. maj 1954 vedrørende fritagelse for nordiske statsborgere for at være i besiddelse af pas og opholdstilladelse under ophold i et andet nordisk land end hjemlandet,

som den 23. marts 1962 har indgået en samarbejdsoverenskomst (Helsingfors-aftalen), som ændret den 13. februar 1971 og den 11. marts 1974,

som den 15. september 1955 har indgået en konvention om social tryghed, der er blevet fornyet den 5. marts 1981,

har under hensyntagen til den udvikling, som har fundet sted siden overenskomsten af 1954 blev indgået, sluttet en ny overenskomst med følgende ordlyd:

Artikel 1

Der skal ikke i de kontraherende lande kræves arbejdstilladelse for statsborgere i noget andet af de øvrige kontraherende lande.

Artikel 2

Bestemmelser vedrørende arbejdsmarkedet i hvert enkelt land må ikke stille statsborgere i de øvrige kontraherende lande dårligere end landets egne statsborgere.

Statsborgere fra et af de kontraherende lande, som er beskæftiget i et andet kontraherende land, skal behandles på samme måde som dette lands egne statsborgere med hensyn til løn og andre arbejdsvilkår.

Artikel 3

Arbejdsformidlingsmyndighederne i de kontraherende lande skal i deres samarbejde og gennem nationale foranstaltninger virke for, at såvel arbejdssøgende, som ønsker arbejde i et andet nordisk land, som arbejdsgivere, der ønsker at rekruttere arbejdskraft fra et andet nordisk land, benytter sig af den offentlige arbejdsformidling.

Med henblik herpå kan myndighederne i fællesskab træffe beslutning om foranstaltninger, som styrker arbejdsformidlingens medvirken ved flytning mellem landene for at øge dennes muligheder for at tilgodese den enkeltes tryghed i tilfælde af flytning.

I denne forbindelse påhviler det arbejdsformidlingen at stille alsidige, objektive og aktuelle oplysninger og anden bistand til rådighed for arbejdssøgende og arbejdsgivere.

Myndighederne i de kontraherende lande skal ligeledes samarbejde med henblik på at skabe betryggende forudsætninger for tilbageflytning.

4. gr.

Stjórnvöld í hverju landi skulu stöðugt gefa stjórnvöldum í hinum löndunum upplýsingar um atvinnu, lausar stöður og atvinnuleysi, yfirlit um væntanlega þróun á vinnumarkaðnum, upplýsingar um áformaðar aðgerðir til þess að viðhalda eða ná fullri atvinnu svo og upplýsingar um vinnu- og lífsskilyrði.

Stjórnvöld skulu á sama hátt veita upplýsingar um þróunaráform varðandi landssvæði eða landið allt sem geta haft í för með sér meiri háttar breytingar á eftirspurn eftir vinnuafli frá öðru samningslandi.

5. gr.

Er þörf krefur skulu löndin fjalla um fyrirbyggjandi og aðrar aðgerðir til þess að koma í veg fyrir það að jafnvægisleysi á vinnumarkaði eins lands valdi vanda á vinnumarkaði annars lands.

6. gr.

Innan marka þessa samnings geta tvö eða fleiri samningslandanna gert sérstaka samninga. Áður en slíkur samningur er samþykktur af hlutadeigandi löndum skal hinum samningslöndunum gefinn kostur á því að láta í ljósi sitt álit.

7. gr.

Ákvæði þessa samnings taka einnig til starfshópa sem sérstakir samningar eru gerðir um varðandi viðurkenningu á starfsréttindum í öðru samningslandi.

8. gr.

Norræna vinnumarkaðsnefndin skal fjalla um mál varðandi framkvæmd þessa samnings. Hún er einnig ráðgefandi aðili fyrir ráðherranefnd Norðurlanda (vinnuálaráðherra). Í vinnumarkaðsnefndinni skulu eiga sæti tveir fulltrúar frá hverju samningslandi. Þeir geta leitað til sérfræðinga eins og þörf krefur.

9. gr.

Hlutverk norrænu vinnumarkaðsnefndarinnar er fyrst og fremst eftirfarandi:

- a. að fylgjast með þróuninni á vinnumarkaðnum í norrænu löndunum og fjalla um stefnumarkandi aðgerðir í vinnumarkaðsmálum og aðrar aðgerðir til þess að tryggja fulla atvinnu,
- b. að leggja fram tillögur um aðgerðir sem varða sameiginlega hagsmunum vinnumarkaðs í norrænu löndunum,
- c. að fylgjast með fólksflutningum milli norrænu landanna og setja reglur um samvinnu stjórna vinnumarkaðsmála,
- d. að setja reglur um skipti á upplýsingum sem fara eiga fram í samræmi við þennan samning,
- e. að stuðla að samræmingu hagskýrslna landanna um vinnumarkaðinn,
- f. að hafa samband við aðila vinnumarkaðarins á Norðurlöndum um málefni sem varða norræna samvinnu í vinnumarkaðsmálum.

10. gr.

Ráðherranefnd Norðurlanda (vinnuálaráðherra) skal hafa reglulegt samráð við aðila vinnumarkaðarins um mál sem varða vinnumarkað og atvinnu á Norðurlöndum.

11. gr.

Nánari ákvæði um framkvæmd þessa samnings er að finna í meðfylgjandi bókun sem tekur gildi samtímis samningnum og hefur sama gildi og gildistíma og hann.

12. gr.

Óski land að segja samningnum upp skal skrifleg tilkynning um það afhent danska utanríkisráðuneytinu sem skal skýra ríkisstjórnnum hinna norrænu landanna frá því.

Uppsögn gildir aðeins fyrir það land sem upp segir og gildir hún frá og með byrjun þess almanaksárs sem hefst að liðnum að minnsta kosti sex mánuðum frá því að danska utanríkisráðuneytinu barst tilkynning um uppsögnina.

Artikel 4

Myndighederne i hvert enkelt land skal løbende tilstille myndighederne i de øvrige lande information om beskæftigelse, ledige stillinger og arbejdsløshed, oversigter over den forventede udvikling på arbejdsmarkedet, oplysninger om planlagte foranstaltninger med henblik på at opretholde eller opnå fuld beskæftigelse samt oplysninger om arbejds- og levevilkår.

Myndighederne skal ligeledes oplyse om regionale eller nationale udviklingsplaner, som kan medføre større ændringer i efterspørgslen efter arbejdskraft fra et andet kontraherende land.

Artikel 5

Landene skal, når der er behov herfor, drøfte forebyggende og andre foranstaltninger med henblik på at hindre, at manglende balance på arbejdsmarkedet i et land skaber problemer på arbejdsmarkedet i et andet land.

Artikel 6

Inden for rammerne af denne overenskomst kan der indgås særlige overenskomster mellem to eller flere af de kontraherende lande. Inden en sådan overenskomst indgås af de berørte lande, skal de øvrige kontraherende lande gives mulighed for at fremføre deres synspunkter.

Artikel 7

Bestemmelserne i denne overenskomst omfatter også de erhvervsgrupper, for hvilke der gælder særlige overenskomster om godkendelse af virksomhed i et andet kontraherende land.

Artikel 8

Spørgsmål vedrørende gennemførelsen af denne overenskomst behandles af Nordisk Arbejdsmarkedsudvalg. Dette udvalg er tillige forberedende organ for Nordisk Ministerråd (arbejdsministrene). I udvalget indgår to repræsentanter for hvert kontraherende land. Disse kan i fornødent omfang tilkalde særlige sagkyndige.

Artikel 9

Nordisk Arbejdsmarkedsudvalg har først og fremmest til opgave:

- a) at følge udviklingen på arbejdsmarkedet i de nordiske lande og drøfte arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger og andre foranstaltninger med henblik på at sikre fuld beskæftigelse,
- b) at fremlægge forslag til foranstaltninger af fælles interesse for arbejdsmarkedet i de nordiske lande,
- c) at følge flytningerne mellem de nordiske lande og udforme retningslinier for samarbejdet mellem arbejdsmarkedsmyndighederne,
- d) at fastsætte regler for den udveksling af information, der skal finde sted i medfør af denne overenskomst,
- e) at virke for sammenlignelighed mellem landenes arbejdsmarkedsstatistikker,
- f) at holde kontakt med arbejdsmarkedets parter i Norden i spørgsmål vedrørende det nordiske arbejdsmarkedssamarbejde.

Artikel 10

Nordisk Ministerråd (arbejdsministrene) skal regelmæssigt holde samråd med arbejdsmarkedets parter om spørgsmål vedrørende arbejdsmarkedet og beskæftigelsen i Norden.

Artikel 11

Nærmere bestemmelser om gennemførelsen af denne overenskomst findes i den tilhørende protokol, som træder i kraft samtidig med overenskomsten og har samme gyldighed og varighed som denne.

Artikel 12

Ønsker et land at opsig denne overenskomst, skal skriftlig meddelelse herom tilstilles det danske udenrigsministerium, som skal underrette de øvrige nordiske landes regeringer herom.

Opsigelsen gælder kun det land, som har foretaget opsigelsen, og får virkning fra og med begyndelsen af det kalenderår, som følger mindst seks måneder efter, at det danske udenrigsministerium har modtaget meddelelse om opsigelsen.

Sérhvert samningsland getur fyrirvaralaust felld samninginn úr gildi gagnvart einu eða fleirum hinna samningslandanna ef til styrjaldar kemur eða hætta á styrjöld vofir yfir eða aðrar sérstakar aðstæður á alþjóðavettvangi eða innanlands gera það nauðsynlegt. Þessa ákvörðun skal tafarlaust tilkynna ríkisstjórnnum hlutaðeigandi landa.

13. gr.

Samning þennan skal fullgilda og fullgildingarskjölunum komið til varðveislu í danska utanríkisráðuneytinu sem skal koma staðfestum afritum samningsins til hinna samningslandanna.

Samningurinn gengur í gildi fyrsta dag þess mánaðar sem hefst að liðnum tveim heilum almanaks-mánuðum frá þeim degi er öll löndin hafa afhent fullgildingarskjöl sín til varðveislu.

14. gr.

Þegar samningur þessi gengur í gildi fellur úr gildi samningur frá 22. maí 1954 milli Danmerkur, Finnlands, Noregs og Svíþjóðar um sameiginlegan vinnumarkað ásamt bókun þeirri sem þeim samningi fylgdi.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa umboð ríkisstjórna sinna, undirritað samning þennan.

Gjört í Kaupmannahöfn 6. mars 1982 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og eru allir textarnir jafngildir.

BÓKUN

Samtímis undirritun samnings um sameiginlegan norrænan vinnumarkað, sem dagsettur er í dag, hafa undirritaðir, sem til þess hafa fullt umboð, orðið ásáttir um eftirfarandi:

1. Innan marka löggjafar sinnar og með hliðsjón af ákvæðunum í þeim samningi og öðrum samningum sem eru í gildi milli þessara landa skal sérhvert samningslandanna gera ráðstafanir sem miða að því að

- hvetja eigin ríkisborgara sem hafa í hyggju að leita sér atvinnu í öðru norrænu landi til þess að leita til vinnumiðlunar í því landi þar sem þeir eru búsettir.
- gera ríkisborgurum norræns lands sem dveljast og leita sér atvinnu í öðru norrænu landi kleift að hafa samband við vinnumiðlunina einnig í fyrrnefnda landinu.
- hvetja atvinnurekendur sem hyggjast leita eftir vinnuafli frá öðru norrænu landi til þess að gera það fyrir milligöngu opinberrar vinnumiðlunar.
- koma í veg fyrir að atvinnurekendur falist á eigin vegum eftir vinnuafli í öðru norrænu landi.

2. Stjórnir vinnumarkaðsmála skulu sjá um að atvinnuleitendum sem búsettir eru í umdæminu, hverrar þjóðar sem þeir eru og með hliðsjón af persónulegum ástæðum, verði vísað á lausar stöður áður en fengið er vinnuafl frá öðrum samningslöndum.

3. Við vinnumiðlun milli landanna skal stefnt að því að atvinnuleitandi eigi kost á viðunandi húsnæði og að honum séu veittar upplýsingar um tungumálakennslu, barnagæslu og skólagöngu svo og aðrar upplýsingar sem þýðingu hafa fyrir starfsmanninn og fjölskyldu hans, áður en tilvísun á sér stað.

Hvert enkelt af de kontraherende lande kan med øjeblikkelig virkning sætte overenskomsten ud af kraft i forhold til et eller flere af de øvrige lande i tilfælde af krig eller fare for krig, eller såfremt andre særlige internationale forhold gør det nødvendigt. De berørte landes regeringer skal straks underrettes om en sådan beslutning.

Artikel 13

Denne overenskomst skal ratificeres og ratifikationsinstrumenterne deponeres hos det danske udenrigsministerium, som skal overgive bekræftede genparter til de øvrige kontraherende lande.

Overenskomsten træder i kraft den første dag i den måned, som følger to hele kalendermåneder efter den dag, da samtlige landes ratifikationsinstrumenter er deponeret.

Artikel 14

Når denne overenskomst træder i kraft, skal overenskomsten af 22. maj 1954 mellem Danmark, Finland, Norge og Sverige om fælles arbejdsmarked samt den dertil hørende protokol ophøre at gælde.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er befuldmægtigede af deres regeringer, undertegnet denne overenskomst.

Udfærdiget i København den 6. marts 1982 i ét eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet samtlige tekster skal have samme gyldighed.

PROTOKOL

Samtidig med undertegnelsen af den i dag daterede overenskomst om fælles nordisk arbejdsmarked er vi undertegnede, som er behørigt bemyndigede, enedes om følgende:

1) Hvert enkelt af de kontraherende lande skal inden for rammerne af dets lovgivning og under hensyntagen til bestemmelserne i denne overenskomst samt øvrige aftaler, der gælder mellem disse lande, vedtage foranstaltninger med henblik på

- a) at få statsborgere, der har til hensigt at søge arbejde i et nordisk land, til at henvende sig til arbejdsformidlingen i det land, hvor vedkommende er bosiddende,
- b) at give statsborgere i et nordisk land, som opholder sig i og søger arbejde i et andet nordisk land, mulighed for kontakt med arbejdsformidlingen også i førstnævnte land,
- c) at få arbejdsgivere, der har til hensigt at rekruttere arbejdskraft fra et andet nordisk land, til at gøre dette gennem den offentlige arbejdsformidling,
- d) at forhindre, at arbejdsgivere foretager privat hvervning af arbejdskraft i et andet nordisk land.

2) Arbejdsmarkedsmyndighederne skal påse, at arbejdssøgende, der er bosiddende i regionen, uanset nationalitet og under hensyntagen til vedkommendes personlige kvalifikationer kan anvises ledigt arbejde, inden der skaffes arbejdskraft fra andre kontraherende lande.

3) Ved formidling af arbejdskraft mellem landene skal det tilstræbes, at den arbejdssøgende kan tilbydes en tilfredsstillende bolig, og at den arbejdssøgende modtager information om sprogundervisning, børnepasning og skolegang samt andre oplysninger af betydning for den arbejdssøgende og hans familie, inden der sker anvisning.

4. Stjórnnum vinnumarkaðsmála ber að fylgjast með framvindunni að því er varðar kjör þess sem flust hefur og, ef þess gerist þörf, að gera tillögur um þær ráðstafanir sem öðrum stjórnvöldum ber að gera til þess að auðvelda aðlögun að nýjum vinnu- og lífsskilyrðum.

5. Fjárhagslega aðstoð við flutning frá einu norrænu landi til annars er unnt að veita samkvæmt meginreglum sem lönd þessi ákveða með sérstöku samkomulagi.

6. Löndin skulu með sérstöku samkomulagi innan marka þessa samnings ákveða kjör þess starfsfólks sem sækir vinnu yfir landamæri.

7. Samningurinn skal ekki vera því til fyrirstöðu

- a. að stefnumarkandi aðgerðir í vinnumarkaðsmálum séu gerðar til hagsbóta eigin ríkisborgurum og þeim ríkisborgurum annarra samningslanda sem um tiltekinn tíma hafa verið búsettir eða verið atvinnulausir í landinu,
- b. að í löndunum gildi ákvæði um ráðningu útlendinga til fyrirtækja eða starfsemi sem krefst löggildingar eða í starfsgrein sem leyfi þarf til,
- c. að sérstök ákvæði séu sett um störf á svæðum eða í fyrirtækjum þar sem sérstök öryggis- eða varnarsjónarmið eru gildandi,
- d. að í löndunum gildi ákvæði um ráðningu útlendinga til opinberra starfa,
- e. að í löndunum gildi ákvæði um tilkynningarskyldu starfsfólks frá öðru norrænu landi,
- f. að íslensk stjórnvöld geti, í sérstökum tilvikum og að höfðu samráði við hin samningslöndin, áskilið atvinnuleyfi í því skyni að koma í veg fyrir röskun jafnvægis vegna hópflutninga starfsfólks eða meiri háttar flutninga einstaklinga sem beinast að sérstökum svæðum, störfum eða atvinnugreinum.

8. Á grundvelli ákvörðunar færeysku heimastjórnarinnar eða grænlenku heimastjórnarinnar getur danska ríkisstjórnin með orðsendingaskiptum að áskildri gagnkvæmni gerst aðili að samningnum dags. í dag einnig að því er tekur til Færeyja eða Grænlands, eftir því sem við á.

9. Ríkisstjórnir Danmerkur og Svíþjóðar eru sammála um að samningurinn sem þessi ríki gerðu 18. nóvember 1946 um miðlun vinnuafsl m. m. falli úr gildi um leið og þessi bókun tekur gildi.

Þessu til staðfestu hafa undirritaðir, sem til þess hafa umboð ríkisstjórna sinna, undirritað bókun þessa.

Gjört í Kaupmannahöfn 6. mars 1982 í einu eintaki á íslensku, dönsku, finnsku, norsku og sænsku, og eru allir textarnir jafngildir.

Bókun þessari skal komið til varðveislu í danska utanríkisráðuneytinu sem skal koma staðfestum afritum til hinna samningslandanna.

4) Arbejdsmarkedsmyndighederne bør følge udviklingen for så vidt angår vilkårene for personer, der flytter, og, når der er behov herfor, foreslå sådanne foranstaltninger, der bør iværksættes af andre myndigheder for at fremme tilpasningen til de nye arbejds- og leveforhold.

5) Økonomisk støtte i forbindelse med flytning fra et nordisk land til et andet kan gives i overensstemmelse med principper, som disse lande indgår særlig aftale om.

6) Landene skal indgå særlig aftale inden for rammerne af denne overenskomst om vilkårene for grænsearbejdere.

7) Overenskomst skal ikke være til hinder for,

- a) at arbejdsmarkedspolitiske foranstaltninger forbeholdes egne statsborgere samt statsborgere i de øvrige kontraherende lande, som i en vis tid har været bosiddende i eller er blevet arbejdsløse i det pågældende land,
- b) at der i landene findes bestemmelser vedrørende ansættelse af udenlandske statsborgere i foretagender eller ved virksomhed, hvortil der kræves koncession, eller i erhverv, hvortil der kræves autorisation,
- c) at der fastsættes særlige bestemmelser for ansættelse inden for områder eller i foretagender, hvor særlige sikkerheds- eller forsvarshensyn gør sig gældende,
- d) at der findes nationale bestemmelser vedrørende ansættelse af udenlandske statsborgere i offentlig tjeneste,
- e) at der i landene findes bestemmelser om anmeldelsespligt for arbejdstagere fra et andet nordisk land,
- f) at de islandske myndigheder er berettiget til, i undtagelsestilfælde og efter samråd med de øvrige kontraherende lande, at kræve arbejdstilladelse for at forhindre, at der opstår manglende balance for grupper af arbejdstagere eller omfattende individuelle flytninger, som er rettet mod bestemte regioner, erhverv eller næringsegne.

8) Ved noteveksling kan den danske regering på grundlag af beslutninger truffet af det færøske hjemmestyre eller det grønlandske hjemmestyre under forudsætning af gensidighed tilslutte sig den i dag daterede overenskomst også for henholdsvis Færøernes og Grønlands vedkommende.

9) De danske og svenske regeringer er enige om, at den den 18. november 1946 af de to stater indgåede konvention om formidling af arbejdskraft m. v. skal ophøre med at være gyldig i og med at denne protokol træder i kraft.

Til bekræftelse heraf har undertegnede, der er befuldmægtigede af deres regeringer, undertegnet denne protokol.

Udfærdiget i København den 6. marts 1982 i ét eksemplar på dansk, finsk, islandsk, norsk og svensk, idet samtlige tekster har samme gyldighed.

Protokollen skal deponeres hos det danske udenrigsministerium, som skal overgive bekræftede genparter til de øvrige kontraherende lande.